

РЕШЕНИЕ

№ 7430

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Калин Куманов**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9275** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С решение от 17.07.2021 г., постановено по НАХД № 8366/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 42-0001134/23.04.2021 г., издадено от Директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация", с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.3, ап.7, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.25 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М., е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.99, предл.4 от Закона за автомобилните превози.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника адв.К., обжалва същото. Подателят на касационната жалба твърди, че СРС е извършил неправилна преценка на доказателствата. Оплаква се, че Съдът не е констатирал пропуската на наказващия орган да събере и оцени всички относими към случая доказателства. Претендира отмяна на съдебния акт от настоящия съд, както и присъждане на разноски. В с.з. касационният жалбоподател не изпраща представител, но с писмено становище чрез адв.К. поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Регионална дирекция "Автомобилна администрация" – не взема становище по нея и в с.з. не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град провери законосъобразността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

СРС е бил сезиран с жалба срещу НП № 42-0001134/23.04.2021 г. на Директора на РД "АА". Същото е издадено въз основа на АУАН № 288357/09.04.2021 г., съставен от инспектор при наказващия орган. Обективирани в акта констатации се свеждат до това, че при проверка на дружества, които не са си върнали в срок получени разрешителни за календарната 2020 г., е установено, че като превозвач, притежаващ лиценз на общността № 3527, валиден до 20.01.25 за извършване на товарни превози в общността, дружеството-касационен жалбоподател не е отчело пред ИА "АА" или Б. получени разрешителни за превоз на товари в трети страни с рег.№ 006032 за С. и с рег.№ 000034 за Черна Гора, за календарната 2020 г., които са били валидни до 31.01.2021 г., в срок до 01.03.2021 г. Така описаното деяние е квалифицирано като нарушение по чл.25 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М.. При тази фактическа и правна обстановка, която е възприета от наказващия орган, санкцията за установеното нарушение е наложена на основание чл.99, предл.4 ЗАвтП.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. С касираното решение СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че нарушението е доказано по безспорен начин и е немаловажно, а правната норма, посочена като нарушена, съответства на словесното описание на нарушението.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Районният съд е провел съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая.

Административен съд-София град намира, че касираното съдебно решение е постановено при правилно приложение на закона.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на СРС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл.42 и 57 ЗАНН. В НП нарушението е описано ясно, точно и конкретно.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, които да обуславят неговата отмяна. Първоинстанционният съд по съществуващото на спора и във връзка с изложените касационни доводи е развил правилни съображения, които напълно се споделят от настоящия съдебен състав.

Касационната инстанция намира за правилен извода на районния съд, че от обективна страна, касаторът е осъществил състава на административно нарушение на чл.25 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на М.. Разпоредбата на чл.25 от наредбата предвижда, че издадените разрешителни се отчитат до 1-ви март на следващата календарна година,

поради което и издаденото разрешително през 2020 г. е следвало да бъде отчетено до 01.03.2021 г. Съставът на нарушението по чл.25 от указаната наредба се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължението касаторът да отчете издаденото му разрешение до 1-ви март на следващата календарна година. Субект на нарушението е лицето, на което е издадено съответното разрешително. За така извършеното нарушение в чл.99 ЗАвтП е предвидено налагане на имуществена санкция в размер на 2 000 лв. Неизпълнението на задължението, установено при извършената проверка, е правно-релевантният факт, пораждащ отговорността по чл.99 от ЗАвтП.

В случая е налице административното нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок. Касаторът не е изпълнил задължение, вменено му по силата на закона, към изтичане на определения в закона срок. Касаторът като притежаващ Лиценз за извършване на международни превози е адресат на задължението и затова при негово неизпълнение е субект на нарушението. В акта е отбелязано, че превозвачът е следвало да отчете издадените му разрешителни за 2020 г. в срок до 01.03.2021 г. Доколкото нарушението по чл.25 от Наредба № 11/31.10.2002 г. се извършва чрез бездействие – неотчитане (непредставяне) на разрешителните, ясно е, че нарушението е извършено в деня, следващ крайния момент, до който превозвачът е следвало да обективира активно поведение. Безспорно е доказано констатираното нарушение.

Обстоятелството дали издадените разрешителни са използване или не, е ирелевантно към извършеното нарушение.

Касационният съд намира за правилен извода на СРС за немаловажността на конкретното нарушение. Районният съд е обсъдил приложението на чл.28 ЗАНН, като е приел, че извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид, както и че същото не представлява маловажен случай. Съдът е изложил достатъчни мотиви относно вида и размера на наложената санкция, като е правилно е счел, че същата законосъобразно е определена.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.07.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8366/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

1.

